

foranstalte en Undersøgelse af Besætninger ved særlige dertil bestfittede Dyrlæger. Disse Bestemmelser har Ministeren udtaget af det Lovforslag, som er forelagt Folketinget, og Bestemmelserne om Tuberkulose ere egentlig indskrænkede til en Bestemmelse af mindre Omfang, idet der kun er paabudt Anmeldelse, hvor en Besætning i „kendelig“ eller „øjen-synlig“ Grad — jeg kan ikke ganske huske, hvilket Ord der bruges, jeg tror, det er „kendelig“ — lider af Tuberkulose, og at der da skal strides ind. Folketinget har sluttet sig til Regeringen, fordi man har frygtet for, at Bestemmelserne om Tuberkulose let kunde lægge en Hindring i Vejen for Lovforslaget, da Meningerne ere temmelig delte med Hensyn til disse Bestemmelser, og det er maaste heller ikke uden Foje, at man frygter for, at der derved kunde fremkaldes en Del Banfæligheder. Jeg skal, idet jeg indrømmer, at der kan være en Del, der taler herfor, heller ikke insistere paa disse Bestemmelser, som der ellers den Gang var megen Stemning for i Landstingsudvalget. Der er jo ogsaa kommet en anden Omstændighed til, nemlig at Regeringen i det Forslag, som nu er til Behandling i Folketinget, har optaget Bestemmelserne om Tuberkulose ved Spørgsmaalet om Prøver med Tuberkulin, som er fremkommet og har faaet nogen Anerkendelse, siden vi sidst havde denne Sag paa Bane. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, og det saa meget mindre, som jo Regeringen har fremsat et Forslag derom, derved kunne vi mulig senere komme til at forhandle om dette Spørgsmaal, men jeg vil blot som Lægmand paa det veterinære Omraade udtale, at jeg nærer nogen Betænkelse ved at anse Tuberkulinen som et udmærket diagnostisk Middel, og jeg støtter ikke dette blot paa, hvad jeg selv har observeret i saa Henseende, men ogsaa paa Udtalelser af sagtyndige paa dette Omraade. Jeg vil godt indrømme, at der kan være fuld Anledning til at saa hele dette Spørgsmaal nærmere oplyst og drøftet; men jeg tror, at paa dette Stadium, hvorpaa Tuberkulinsspørgsmaalet for Tiden befinder sig, er det ingenlunde saa tilstrækkelig opklaret, at der endnu kan siges at være et tilstrækkelig solidt Grundlag at bygge paa, og jeg mener derfor, at der kan være Grund til at gaa frem med nogen Forsomhed. I den Henseende har jeg ved forskellige Tilfælde selv haft nogen Erfaring for — og jeg har ogsaa andres Erfaring at støtte mig til — at Undersøgelser ad den stetoskopiske Vej have vist sig meget tilforlidelige, og at man har haft megen Grund til at være tilfreds med de Resultater, disse Undersøgelser have

ført til. Jeg tror derfor, at man ikke endnu kan sige, et Tuberkulin er et udmærket diagnostisk Middel — det er vist for tidligt — og heller ikke tror jeg, at man har Ret til at betragte den stetoskopiske Undersøgelse som et noget tilbagelagt Stadium. Der er ogsaa et andet Moment, som maa komme i Betragtning, nemlig at Tuberkulin er et meget dyrt og kostbart Middel, hvorimod Udgifterne til Undersøgelser ad stetoskopisk Vej ikke spille nogen Rolle i Forhold til den Nytte, som disse Undersøgelser have bragt. Dette kan jeg udtale ikke alene for mit eget Bedkommende efter egen Erfaring, men ogsaa efter andres Erfaring. Imidlertid har jeg som sagt her kun villet udtale som min personlige Mening, at jeg tror, at det vil være rigtigt, at man endnu ser denne Sag an med nogen Forsomhed, med lidt skeptisk Blik, men for øvrigt indrømmer jeg, at der kan være al mulig Grund til at undersøge Sagen. — Hvad de andre Spørgsmaal angaa, finder jeg ikke, at der er Anledning til nu ved denne Sagens 1ste Behandling at komme nærmere ind derpaa. Jeg tror, at de fleste af de stete Forandringer, ikke ere af større Betydning, end at vi ville kunne komme ud derover, men, som før omtalt, nærer jeg stor Betænkelse med Hensyn til enkelte af dem; imidlertid jeg vil gentage, hvad jeg allerede har udtalt, at det er ønskeligt, at vi i denne Session saa dette Lovforslag bragt til endelig Vedtagelse.

Breinholdt: Det ærede Medlem, der nu satte sig, dvælede ved forskellige og navnlig ved de væsentligste af de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget, siden det sidst vedtoges i dette Ting. Hvis jeg har fulgt ham tilstrækkeligt nøjagtig, undlod han imidlertid at dvæle ved en Forandring, som i alt Fald efter min Opfattelse er meget væsentlig, og som jeg blot med et Par Ord skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det forekommer mig nemlig, at det ved den praktiske Udførelse af dette Lovforslag frem for alt kommer an paa at have til sin Raadighed et kraftigt og vel organiseret Dyrlægevesen. Til den Ende blev det foreslaaet af et Udvalg, der tidligere var nedsat her i denne Sag, at indsatte en Bestemmelse om Statsdyrlæger — Krigsdyrlæger, tror jeg, man kaldte dem —, hvilket Forslag blev vedtaget af det høje Ting, og saa vidt jeg ved, ogsaa sandt Tilslutning hos den højtærede Søndrigsminister. Denne Bestemmelse, som jeg maaste sætter større Pris paa, end den fortjener, findes ikke længer i Forslaget, og da det ærede Medlem ikke gjorde opmærksom paa en efter min Formening saa væ-